

Bidrag till kännedomen om fjärilfaunan inom Kronobergs län.

Av

Ernst Orstadius.

I sin uppsats i denna tidskrift, årg. 1913, »Sveriges insekt-geografiska indelning på grundval av makrolepidopterernas utbredning», säger lektor E. WAHLGREN, att beträffande denna utbredning är från Kronobergs län »så godt som intet bekant». Då detta förhållande tyvärr synes överensstämmande med verkligheten, har jag ansett det vara skäl att i tidskriften omnämna de fynd, jag under åren 1911—1914¹ gjort inom nämnda län. Ehuru ett rätt avsevärt antal arter av mig insamlats, är min förteckning ingalunda ett fullständigt angivande av de fjärilar, som finnas eller åtminstone under de senaste åren funnits inom området. Flera andra samlare hava under dessa år varit i verksamhet härstädes och enligt vad jag har mig bekant funnit ett flertal arter, som icke av mig anträffats. Till någon del kan detta bero därpå, att jag huvudsakligen samlat i och omkring Växjö, under det att andra samlare i väsentlig grad varit verksamma i andra delar av länet. Troligen kommer det också längre fram, då området blir bättre genomforskat, att visa sig, att fjärilfaunan i länets sydligare delar är i någon mån avvikande från faunan i den mellersta och möjligen ännu mera från den i de nordligaste delarna av området i fråga.

I avseende å fjärilarnas systematiska uppställning och benämning har jag följt SPULER's »Die Schmetterlinge Europas», och har jag ansett mig även böra medtaga mina fynd

¹ Då senare delen av uppsatsen tillkommit efter inträdd »fjärilsäsong» 1915, hava däri även influtit en del meddelanden från sistnämnda år.

Förf.

av microlepidoptera, då kännedomen om deras geografiska utbredning inom området torde vara lika ofullständig som om makrolepidopterernas förekomst.

Där i det följande ej annorlunda angives, hava fynden gjorts i Växjö stad eller dess närmaste omgivningar. Ävenledes torde böra påpekas, att, då jag beträffande en fjärilarts frekvens angivit graden därav utan omnämnande av något visst år eller årstid, mitt omdöme självfallet avser artens förekomst under dess vanliga kända flygtid allenast under de år, varunder jag samlat härstädes.

De flesta småfjärilarna hava godhetsfullt blivit bestämda av regementsläkaren L. TRAFVENFELT i Umeå.

I fam. Papilionidae.

Papilio L.

machaon L. Ett exemplar d. $15/6$ II. 4 larver, tagna i Notteryd i juli 1912, uppföddes till imagines. En av pupporna helt gröngul, de övriga vitgrå med svartaktiga rygg- och sidolinjer och delvis svart undersida. Två exemplar observerade 1913. Arten kan sägas vara sällsynt i Växjötrakten.

II fam. Pieridae.

Aporia L.

crataegi L. Rätt allmän. 1914 i maj anträffades å åtskilliga ställen larvkolonier, som delvis kalätit små rönnbuskar.

Pieris SCHRK.

brassicae L. Allmän.

rapae L. Tämligen allmän.

napi L. med sommargenerationen *napaeae* ESP. Mycket allmän.

Euchloë HB.

cardamines L. Tämligen allmän.

Colias F.

palaeno L. Ej sällsynt. En $23/6$ II tagen ♂, 50 mm. spännvidd, företer i avseende å vingfärgen samma karaktärer som

ett av mig i Pajala i arktiska Norrbotten taget ♂-exemplar, men å Växjöexemplaret äro framvingarnas bakhörn ej så avrundade som på Pajalaexemplaret, varjämte bakvingarna äro bredare. Torde på grund särskilt av den gröna färgen å bakvingarnas undersida böra hänföras till *v. lapponica* STGR, vilken form dock ej omnämnes av SPULER.

Gonopteryx LEACH.

rhamni L. Allmän.

Leptidia BILLB.

sinapis L. Allmän.

III fam. Nymphalidae.

Limnitis FAB.

populi L. Sällsynt. En ♂, Notteryd ⁹/₇ 12. Förutom detta individ observerades i juli 1912 tre andra i trakten av Notteryd, c:a 6 km. från Växjö. Även 1914 iakttagen på samma ställe.

Vanessa F.

antiopa L. Såväl vår- som höstgenerationen allmän.

io L. Ej så allmän som *antiopa*. Synes allmännare på hösten.

urticae L. Mycket allmän. Ett ³/₅ 14 taget exemplar torde på grund av den tydliga svarta skuggningen mellan mellersta framkantsfläcken och den svarta fläcken i fältet i b kunna hänföras till *v. polaris* STGR.

Polygonia HB.

c.album L. Allmän.

Pyrameis HB.

atalanta L. Sällsynt. Två individ tagna ²⁰/₈ 11 och ⁸/₉ 13. Därjämte observerade jag i september 1912 2 exemplar vid Lilla Fylleryd, c:a en halv mil från Växjö.

cardui L. Ett exemplar ¹⁷/₇ 14.

Melitaea F.

athalia ROTT. Allmän.

Brenthis HB.

selene SCHIFF. Allmän.

euphrosyne L. Allmän.

pales SCHIFF. *v. arsilache* ESP. Sällsynt. ♂ och ♀ in copula tagna i Vrankunge ³/₇ 13.

Argynnis (F.) SEMPER.

ino ESP. Tämlichen allmän.

latonia L. Allmän.

adippe L. Allmän. *ab. cleodoxa* O. sällsynt.

aglaia L. Allmän.

paphia L. Sällsynt. Ett individ taget i Växjö ¹⁷/₇ 14 och ett i Skruf ³¹/₇ 14.

Maniola SCHRANK.

ligea L. Tämlichen sällsynt.

Satyrus F.

semele L. Ej av mig tagen i Växjötrakten. Däremot var den allmän i Skruf den ³¹/₇ 14.

Aphantopus WALLGR.

hyperantus L. Mycket allmän.

Epinephele HB.

jurtina L. Mycket allmän.

Coenonympha HB.

pamphilus L. Mycket allmän. En ²²/₆ 11 tagen ♀, 32 mm. hör enligt lektor WAHLGREN, som granskat exemplaret i fråga, till *ab. multipuncta* SCHULZ («Unterseite der Vorderflügel in Zelle 2 mit einen kleinen Auge, die Hinterflügel oberseits mit 2 Augenpunkten»). Ett annat individ är anmärkningsvärt för sin ringa storlek, endast 21 mm. vingbredd, vilket är 7 mm. mindre än minimum enligt »Nordens Fjärilar». Detta exemplar har alla vingarnas utkanter mycket tydligt svartbruna och skarpa teckningar å undersidan.

tiphon ROTT. med *v. isis* THNBG. Tämlichen allmän.

Pararge HB.

hiera F. Tämligen allmän.

maera L. Tämligen allmän.

V fam. **Lycaenidae.****Callophrys** BILLB.

rubi L. Mycket allmän. Arten flög 1913 och 1914 ganska allmänt i slutet av april. Dess *ab. immaculata* FUCHS, utan vitt band å vingarnas undersida, är icke sällsynt.

Zephyrus DALM.

quercus L. En ♂ och en ♀, erhållna resp. $\frac{6}{7}$ och $\frac{4}{7}$ 14 efter uppfödning av 2 i Växjö tagna larver. En ♂ fångad i Skruf $\frac{31}{7}$ 14. Eljest ej anträffad.

Chrysophanus HB.

virgaureae L. Allmän.

phlaeas L. Allännare än *virgaureae*.

Lycaena F.

argus L. Allmän.

argyrognomon BERGSTR. Allmän.

optilete KN. Allmän.

astrarche BERGSTR. Ej anträffad i trakten av Växjö. En ♂ tagen i Urshult $\frac{2}{7}$ 13.

Cyaniris DALM.

argiolus L. Arten, som är allmän i Växjötrakten, flög 1913 och 1914 redan i slutet av april.

VI fam. **Hesperiidae.****Adopaea** BILLB.

lineola O. Ett individ taget i Skruf $\frac{31}{7}$ 14. Eljest ej anträffad.

Augiades HB.

comma L. Anträffad endast vid Hofmantorp $\frac{20}{8}$ 11, då 3 ♀♀ fångades.

sylvanus ESP. Allmän.

Scelotrix RBR.

malvae L. Allmän. Observerad redan ³⁰/₄.

Thanaos B.

tages L. Tämligen allmän.

VII fam. **Sphingidae.**

Macroglossa OCHS.

fuciformis L. (*bombyliformis* ESP.). Ej sällsynt vid rikliga bestånd av *Lychnis*. Såsom kuriositet kan omnämnas, huru jag första gången anträffade arten. Å en björkkvist vid manshöjd upptäckte jag ²⁸/₅ 11 en stor vitgrön spindel fasthållande såsom jag tyckte en humla mellan käkarna. Vid min närgångna granskning släppte spindeln sitt byte, som jag upptog och fann vara ett dött eller förlamat, fullt mjukt och välbehållet individ av här ifrågakarande art. Larv anträffad 1912 å *Scabiosa*, blev imago ⁶/₄ 13.

Choerocampa DUP.

elpenor L. Allmän. Träffas ofta på *Lychnis*.

porcellus L. Mindre allmän än föregående.

Deilephila O.

galii ROTT. Larv tagen å *Epilobium angustifolium* ¹⁴/₇ 14. Pappan övervintrar, då detta skrives. Arten ej eljest anträffad.

Sphinx (L.) O.

ligustri L. Enligt andra samlares uppgifter är arten här, liksom annorstädes, allmän besökare av blommande kaprifolium. Själv har jag ej haft tillfälle att under fjärlilns flygtid besöka någon plats, där nämnda buske växer. Larven har en gång tagits i min trädgård, där den anträffades på marken under syren.

pinastri L. Allmän. Besökte 1911 liksom *elpenor* och *porcellus* en rikligt blommande jasminhäck i seminarieträdgården i Växjö.

Smerinthus O.

tiliae L. Ej sällsynt. Larven anträffas ganska ofta krypande under lindarna i Växjö stads esplanader. Ett av mina

två exemplar hör till *ab. maculata* WALLGR. med, enligt LAMPA, »framvingarnes tvärband avbrutet, bildande tvänne fläckar».
populi L. Allmän.

VIII fam. Notodontidae.

Cerura SCHRK.

vinula L. Larverna anträffas om sensommaren allmänt å asp och hava i fångenskap lämnat fjärilar efter en eller två övervintringar. Den utbildade fjäriln ej av mig anträffad ute i naturen.

Notodonta O.

zicsac L. Beträffande denna art gälla samma anmärkningar som angående *vinula*, dock att puppan av *zicsac* övervintrat endast en vinter.

dromedarius L. Den $\frac{8}{9}$ 13 togs en larv å al och $\frac{17}{9}$ 13 en å björk, vilka bägge lämnade fjärilar våren 1914. Arten torde kunna betraktas såsom sällsynt.

Leucodonta STGR.

bicoloria SCHIFF. Av denna vackra och sällsynta spinnare har jag tagit 2 ♂♂, den ena vid Bäckaslöf invid Växjö $\frac{31}{5}$ 14 och den andra å Helgö $\frac{13}{6}$ 14. Enligt »Nordens Fjärilar» är den funnen i Östergötland och Skåne, varjämte den av C. O. VON PORAT (Ent. Tidskr. 1913, sid. 90) omnämnes tagen 1903 i Ödestugu i Småland.

Lophopteryx STEPH.

camelina L. Två ♂♂ tagna, den ena å Helgö $\frac{13}{6}$ 14 och den andra invid Växjö $\frac{13}{7}$ 14.

Phalera HB.

bucephala L. Larverna voro rätt allmänna 1913 och 1914. En ♂ fångad den $\frac{28}{6}$ 14, fjäriln eljest erhållen endast genom uppfödning från larv.

Pygaera O.

pigra HUFN. Larver, tagna å asp 1913 såväl i Växjö omgivningar som i Urshult, uppfödda till fjärilar.

X fam. **Drepanidae.****Drepana** SCHRK.*falcataria* L. Tämligen allmän.*curvatula* BKH. Sällsynt. Två ♂♂ $\frac{3}{7}$ 11 och $\frac{7}{7}$ 14.*lacertinaria* L. Tämligen allmän.XI fam. **Saturniidae.****Saturnia** SCHR.*pavonia* L. Tämligen sällsynt. Anträffad endast såsom larv å blåbär och uppfödd till imago.XIV fam. **Lasiocampidae.****Poecilocampa** STPH.*populi* L. Sällsynt. En ♂ och en ♀ resp. $\frac{1}{11}$ 13 och $\frac{27}{10}$ 13.**Eriogaster** GERM.*lanestris* L. Larvkolonier anträffas allmänt i Växjötrakten. Särskilt var detta fallet 1914, då en äggläggande ♀ vårtiden togs av lektor BRUNDIN. Kokonger, i fångenskap spunna 1912, hava ännu ej lämnat fjärilar.**Lasiocampa** SCHRK.*quercus* L. Rätt allmän. I september 1913 togos 2 unga larver med de karakteristiska gula tvärbanden. Då buren efter ungefär 2 månader hava varit placerad i kallrum $\frac{22}{2}$ 14 inflyttades, dog den ena, men den andra uppföddes med blåbärsris. Han var som liten mycket trög, åt endast en gång i dygnet. Första hudömsningen i fångenskapen ägde rum den $\frac{10}{3}$, den andra $\frac{25}{3}$ och den tredje $\frac{10}{4}$. Den $\frac{26}{4}$ började larven spinna kokong, efter att hava suttit stilla i 5 dygn. Då detta skrives, den $\frac{15}{3}$ 15, är fjäriln ännu ej framkläckt.**Macrothylacia** RAMB.*rubi* L. ♂♂ flögo särskilt 1912 mycket allmänt, och på hösten voro larverna så vanliga, att man under en kort vandring i skogskanterna kunde påträffa flera 10-tal. Av c:a 8 i fången-

skap då övervintrade larver dogo alla utom två, som förpuppades. Pupporna voro i början klart gröna, utom bakkroppslederna, som voro bruna. Efter ett par dagar hade de fått sin mörkbruna färg. De lämnade fjärilar, bägge ♀♀ $\frac{30}{3}$ och $\frac{1}{4}$ 13, resp. 47 och 53 mm. mellan vingspetsarna. Enligt »Nordens Fjärilar» har ♀ en vingbredd av 55—65 mm. De hos mig framkläckta fjärilarnas ringa storlek kan ju hava berott på fångenskapen, men att små ♀♀ finnas även i fria naturen, visas därav, att jag $\frac{8}{6}$ 13 tog en, som ej har större vingbredd än 45 mm., och en annan $\frac{4}{6}$ 13 tagen ♀ är ändå mindre, endast 40 mm. mellan vingspetsarna. Framvingens längd, som av KLÖCKER i »Danmarks Fauna» anges till 2,7—3 cm., är hos sistnämnda exemplar endast 2 cm.

XV fam. Lymantriidae.

Orgyia O.

gonostigma F. Sällsynt. Under larvfångst på odon den $\frac{17}{5}$ 14 erhöj jag i slaghäven en larv av denna ganska ovanliga art, och då jag började undersöka odonbuskarna på stället, fann jag en mängd både ♂- och ♀-larver. Som bekant, kan man på deras mera betydande storlek lätt skilja de sistnämnda från ♂-larverna. Jag medtog då ett 10-tal larver, som sedermera förpuppades, och under dagarna $\frac{6}{6}$ — $\frac{10}{6}$ framkläcktes fjärilarna. Alla ♀♀ lade obefruktade ägg å den puppan närmast omgivande vävnaden.

antiqua L. En ♂ fångad $\frac{1}{8}$ 13. Av i fångenskap övervintrade larver erhöjlos $\frac{23}{6}$ — $\frac{26}{6}$ 14 5 ♂♂. Arten synes vara tämligen allmän i Växjötrakten.

XVI fam. Noctuidae.

Colocasia O.

coryli L. Sällsynt i Växjötrakten. Av mig endast en gång anträffad, den $\frac{6}{9}$ 14 och då såsom larv.

Acronycta O.

leporina L. Denna art har av mig här anträffats endast 1914, då den synes varit rätt allmän och då såväl larv som

fjärilar togos. Jag har 3 exemplar, som alla hava framvingarna pudrade med svartaktiga fjäll, men endast å ett exemplar är denna pudring så pass stark, att den för blotta ögat ger en något, ehuru helt obetydligt, gråaktig färg åt vingarna. Bakvingarnas ribbor å detta exemplar äro så kraftigt pudrade, att de synas skarpt svarta. Då jag ej sett något exemplar av *v. bradyporina* TR. (enligt »Nordens Fjärilar» framvingarna mer eller mindre överpudrade med svartgrå atomer), kan jag ej avgöra, om något av exemplaren i fråga kan hänföras till nämnda var., men att döma av dess avbildning i »Danmarks Fauna», där framvingarna nästan äro mera grå än vita, höra mina exemplar till huvudformen. Ett av dem överstiger med 3 mm. maximimåttet (40 mm.) enligt »Nordens Fjärilar».

aceris L. Larver några gånger anträffade och uppfödda till fjärilar. Kan ej betraktas såsom allmän.

megacephala F. Ett individ kläckt i bur $\frac{8}{5}$ 14. Eljest ej anträffad.

alni L. Larv tagen i Notteryd $\frac{5}{8}$ 12, gav fjärl, tyvärr missbildad, $\frac{9}{4}$ 13. Ej eljest anträffad.

psi L. Flera exemplar erhöles i juli 1914 på »Köder». Ej eljest anträffad.

cuspis HB. Fjäriln är ju svår att skilja från *psi*, men åtminstone ett av mina exemplar, taget $\frac{7}{7}$ 14 på »Köder», måste hänföras till *cuspis*. Det har en vingbredd av 44 mm. (max. enl. »Nordens Fjärilar» är 41 mm.), och bakvingarna äro med undantag av fransarna mörkt gråbruna. Larven, som är lätt att skilja från den föregående artens, har jag tagit i oktober 1914. Den har i buren förvandlat sig till puppa, som för närvarande övervintrar. *Cuspis* torde vara sällsyntare än *psi*.

menyanthidis VIEW. Larv tagen hösten 1912 i närheten av Lilla Vallen invid Växjö å en mycket låg, förkrympt björkbuske, uppföddes till imago, som framkom $\frac{2}{4}$ 13. Arten är sällsynt.

auricoma F. Mycket allmän, åtminstone såsom larv. År 1913 var larven särskilt talrik i augusti och september på små björkar. En dag räknade jag på den s. k. Spetsamossen under loppet av en timme ej mindre än 33 larver. 1914 voro larverna mycket tidigare utvecklade än under andra år.

euphorbiae F. Endast en gång anträffad nämligen i

Notteryd $28/7$ 12, då jag tog en larv, som uppföddes till en $1/4$ 13 framkläckt ♀.

rumicis L. Allmän. Larverna voro särskilt talrika 1912. År 1914 fångade jag arten först i maj, sedan på »Köder» i juni och juli och slutligen $9/9$ en ♂, likaledes på lockbete. Så sen flygtid kan ej gärna bero på annat än att arten detta mycket torra och heta år haft en andra generation, vilket bestyrkes därav, att jag redan tidigt på sommaren fann fullvuxna larver.

Craniophora SNELL.

ligustri F. En ♂ tagen å lockbete $7/7$ 14. Den har en vingbredd av 42 mm. Arten är eljest ej anträffad.

Agrotis O.

strigula THNBG. Tämligen allmän å ljungbeväxta ställen.
subrosea STPH. Av denna sällsynta art har jag i Växjö tagit 3 ♂♂, nämligen 2 $1/8$ 11 och en $2/8$ 14. Om huvudformen säger SPULER: »Diese schöne, rotgrau, manchmal auch mehr rotbraun gefärbte englische Form ist leider vermutlich ausgestorben», och i A. SEITZ' under utgivande varande verk »Die Grossschmetterlinge des palearktischen Faunengebietes» står helt kategoriskt, att den är utdöd. Jag kan dock ej finna annat än att ett av mina exemplar tillhör huvudformen. Det har framvingarnas grundfärg tämligen rent grå, fläckarna av grundens färg, mellan inre tvärnlinjen och ringfläcken samt mellan denna och njurfläckens bakre del ett svart streck samt tvärnlinjerna tydliga. Hela mittfältet, förutom vid fram- och bakkanten, yttre mellanfältet åtminstone i fälten 1 b och 4 samt närmast framkanten och vidare större delen av inre mellanfältet äro färgade av en till rosenrött stötande rödbrun färg, som starkast framträder på ömse sidor om ringfläcken emellan den grå framkanten och de ovannämnda svarta strecken. Vingarnas fram- och utkanter äro undertill starkt rödaktiga. Exemplaret är ganska avfluget och något blekt, men den röda färgen framträder dock mycket tydligt å högra framvingen, och fjärilns utseende stämmer ganska bra med bilden av huvudformen i SEITZ' ovannämnda verk, där jämväl *v. subcoerulea* STGR finnes avbildad. Figuren hos SPULER

torde vara en avbildning av var., ehuru detta ej framgår av texten. Huvudformen skall ha mittfältet tydligt begränsat tvärs över hela framvingen.

Av mina 2 andra exemplar har det ena, taget $\frac{2}{3}$ 14, en jämn, mörkt blågråaktig färg över hela framvingen med högst obetydlig inblandning av rött, otydliga tvärinjer, men med skarpt framträdande svarta streck mellan ring- och njurfläcken samt innanför den förra. Framvingarnas undersidor sakna den rödaktiga färgen och äro helt och hållet mörkgrå. Detta individ måste vara *v. subcoerulea* STGR. Det tredje exemplaret är en mellanform mellan de två andra med de skarpa strecken på ömse sidor av ringfläcken kraftigt utvecklade, tydlig teckning och framvingarna överdragna av en ljus brunaktig färg, som dock saknar den rosenröda anstrykningen.

fimbria L. Sällsynt. Larv tagen våren 1914, uppfödd till imago, som kläcktes $\frac{18}{6}$ 14. En ♂ fångad $\frac{12}{8}$ 14.

sobrina GN. Av denna art har jag tagit 4 ♂♂, av vilka en är avvikande genom sin klara, nästan rosenröda färg över hela framvingen. Samtliga exemplar äro större än vad maximimåttet i »Nordens Fjärilar» (32 mm.) angiver, i det de hava en vingbredd av resp. 34, 35, 36 och 36 mm.

augur F. Allmän.

pronuba L. med dess *v. innuba* TR. äro allmänna. Till den förra räknar jag då de former, som hava halskragen och framvingarnas framkant ljusare än thorax och framvingarnas grundfärg samt nämnda vingars teckning mera skarpt framträdande. Framvingarnas grundfärg synes ej variera så mycket hos huvudformen som hos var., där den kan växla från ljst gulbrun till svartbrun. *Innuba* synes allmännare än huvudformen.

triangulum HUFN. Sällsynt. Endast ett individ anträffat, nämligen en ♂, från larv uppfödd till imago och kläckt $\frac{10}{6}$ 14.

baja F. Från slutet av juli är denna fjäril i nära två månaders tid ett av de allmännare nattflyna.

c-nigrum L. Torde få anses sällsynt. Jag har endast anträffat 3 exemplar, 2 ♂♂ och en ♀.

xanthographa SCHIFF. Ej sällsynt. Den varierar rätt betydligt såväl beträffande framvingarnas färg som teckningens tydlighet.

umbrosa HB. Av denna enligt »Nordens Fjärilar» förut inom Sverige blott i Skåne anträffade art tog jag i slutet av juli 1914 i Bäckslöf invid Växjö på lockbete 9 ♂♂ och 1 ♀. Exemplaren hava en vingbredd av i medeltal 36,8 mm., min. 35 och max. 38 mm. Storleken är i »Nordens Fjärilar» angiven till 33—36 mm. Alla exemplaren hava i det allra närmaste samma färg och teckning, och SPULER omnämner också arten såsom »recht beständig».

rubi VIEW. och dess *v. florida* SCHMIDT äro bägge allmänna.

dahlia HB. Allmän.

brunnea F. Mindre allmän. Jag har 5 exemplar, alla ♀♀, av vilka ett är avvikande genom sin storlek, 43 mm. vingbredd, och framvingarnas i rosa gående grundfärg. De andra exemplaren, som i avseende å färg och teckning synas typiska, hava en vingbredd av resp. 37, 37, 39 och 40,5 mm. Max. enl. »Nordens Fjärilar» 37 mm.

primulae ESP. med *v. conflua* TR. Mycket allmän.

plecta L. Arten var 1914 ej sällsynt.

exclamationis L. Allmän.

nigricans L. Ej sällsynt. 3 ♂♂ och 3 ♀♀ från Växjö, alla av den typiskt svartbruna färgen. En ♀ har tappfläcken endast antydd genom en svart punkt vid dess spets.

corticea HB. Allmän. En ♀ torde kunna föras till *ab. obsoleta* — *fusca* TUTT, »rauchgrau mit schwarzer Beschuppung, die Linien trübe, aber die Makeln scharf».

segetum SCHIFF. Arten var 1914 ej sällsynt jämväl på hösten, då en ♀ togs på »Köder» så sent som den 1/10. Fjäriln är allmän tidigare på sommaren.

prasina F. 2 ♂♂ och en ♀ tagna på lockbete 1914. ♀-exemplaret har den vita teckningen utanför njurfläcken (yttre tvärlinjens vita utfyllning) betydligt kraftigare utvecklad än ♂-exemplaren. En ♂ mäter ej mera än 44 mm. mellan vingpetsarna. Arten kan betraktas såsom sällsynt.

oculta L. Tämlichen allmän.

Sora HEINEM.

rubricosa F. Mycket allmän på blommande sälg. En ♂ har framvingarna enfärgat mörkt rödbruna med blott mycket

svag gråpudring vid framkanten, tvärlinjerna, ring- och njurflecken försvunna samt inga andra teckningar än den någorlunda tydliga våglinjen, de mörka små fläckarna i framkanten och de vanliga små vita hakpunkterna i samma kant nära vingspetsen.

Charaeas STPH.

graminis L. Ej allmän, men anträffas dock årligen.

Epineuronia REBEL.

popularis F. Tämligen allmän.

cespitis F. Tämligen sällsynt. 2 ♂♂ och 1 ♀ tagna i Bäckaslöf 1914. ♀-exemplaret, som är ej så obetydligt avfluget, är fångat redan $7/7$, ♂♂ fångade $11/8$ och $17/8$. Flygtiden finnes i »Nordens Fjärilar» angiven till aug.—sept. och i Danmarks Fauna till augusti.

Mamestra TR.

advena F. Ej sällsynt, dock ej så vanlig som följande art.
tincta BRAHM. Allmän. En ♂ mäter blott 40 mm. mellan vingspetsarna.

brassicae L. Tämligen allmän.

persicariae L. Sällsynt. Endast en ganska avflugnen ♂ tagen $8/7$ 14 i Bäckaslöf på lockbete. Exemplaret har den snövita njurflecken försedd med tydligt gul kärna. Arten är enligt »Nordens Fjärilar» förut funnen i Skåne och Blekinge, varjämte den enligt VON PORAT (Ent. Tidskr. 1913, sid. 94) är anträffad i Jönköping. I Danmark är den enligt KLÖCKER »udbredd».

oleracea L. Torde få anses såsom ganska sällsynt i Växjötrakten.

genistae BKH. Sällsynt. En ♀, uppfödd från larv, kläcktes $27/4$ 13. Grundfärgen å exemplaret i fråga är rätt mycket brun, vadan det lätt kunde tagas för en *thalassina*, men våglinjens stora och kraftiga W, vars spetsar alldeles tydligt nå ända till utkanten, och frånvaron av pilfläck å våglinjens insida i fältet 2 skilja det från sistnämnda art. ♂♂ av de bägge arterna skiljas lätt från varandra genom analklaffarna.

dissimilis KNOCH. Allmän. Till huvudformen räknar jag exemplaren med entonigt gråbrun grundfärg, otydliga fläckar

och knappt skönjbara tvärinjer, medan övriga mera brokiga individ med tydliga fläckar och teckning i övrigt, framkantens inre del gråaktig och skarpa pilfläckar å våglinjens insida hänförs till den av SPULER omnämnda *ab. laeta* REUTER. Bägge formerna synas vara ungefär lika vanliga.

thalassina ROTT. Denna art, som jag ej förut tagit, var i juli månad 1914 tämligen allmän.

contigua VILL. Sällsynt. Jag har 3 ♀♀, av vilka en som uppfötts från larv och kläckts $\frac{25}{3}$ 12, torde tillhöra *ab. dives* Hw. på grund av den rikliga gulvita och gulgrå färgen å framvingarna. Vingspetsen utanför våglinjen är vitaktig, yttre mellanfältet med undantag av den vitaktiga delen närmast bakkanten, den fyrkantiga fläcken mellan ringfläcken och yttre tvärinjen samt rotfältet mellan det svarta långstrecket från vingroten och framkanten äro ljust gulgrå.

pisi L. Tämligen allmän, särskilt som larv. Av anmärkningsvärt utseende är en med endast 33 mm. vingbredd, enär dess grundfärg är gråbrun och framvingarna sakna den rödaktiga och violetta färgton, som å typiska exemplar alltid förekommer. I september 1911 funnos en mängd larver å odlad *Trollius* i seminarieträdgården i Växjö.

glauca HB. Sällsynt. Endast en ♀ erhållen $\frac{17}{5}$ 12 i Hof vid Växjö. Då arten i södra delarna av landet torde vara ganska ovanlig, och av J. MEVES (Ent. Tidskr. 1914, sid. 24) framkastats den förmodan, att en av honom närmare beskriven form, som han benämner *ab. ornata*, möjligen kunde befinnas vara konstant i södra delen av landet, torde en beskrivning av den av mig här tagna ♀ vara på sin plats. Exemplaret i fråga, 34 mm. vingbredd, har framvingarna ända från roten till yttre mellanfältet och även detta sistnämnda närmare framkanten svartbruna, tvärinjerna endast antydda genom några högst otydliga, ljusare och mörkare små bågar och genom blåvita fläckar i framkanten, ring- och tappfläckarna gråaktiga, otydliga, utan skarp begränsning, njurflecken ljusare, utåt vitkantad, omgiven av svart ring, från tappfläckens spets ett svart streck, våglinjen tydlig, vit med svarta pilfläckar i fälten 2—4, kantfältets grundfärg brun, men genom tämligen stark pudring av blåvitt i synnerhet i fälten kring ribborna 3 och 4 samt i vingspetsen synes nämnda fält något ljusare.

Yttre mellanfältet gråbrunt utom vid framkanten. I framkanten vid ring- och njurfläckarna några blåvita fläckar. Exemplet kan således väl ej vara MEVES' ovannämnda form, utan är nog ej annat än en mörk form av huvudformen.

nana HUFN. (= *dentina* ESP.). Mycket allmän.

reticulata VILL. Ej allmän. En ♂ $^{25}/_6$ 11, två ♂♂ och en ♀ resp. $^{18}/_6$, $^2/_7$ och $^2/_7$ 14.

Dianthoecia B.

proxima HB. Sällsynt. Enl. SPULER förekommer ej huvudformen i Skandinavien, där den ersättes av den ljus blågrå (enl. AURIVILLIUS vitgrå) *v. cana* EV. Jag har tagit en ♂ $^{14}/_7$ 12 i Notteryd, en ♂ $^7/_7$ och en ♀ $^{17}/_7$ 14 vid Växjö. Av dessa hör den förstnämnda ♂ i följd av sin ljusa blåvita grundfärg otvivelaktigt till *v. cana*. Exemplet är för övrigt märkligt i det avseendet, att mittfältet är vid bakkanten mycket smalt och att den normalt utvecklade tappfläcken berör med sin spets den yttre tvärlinjen. Det andra ♂-exemplet hör till *ab. ochrostigma* EV. med något mörkare framvingar och tydlig orangegul fläck i mittfältet mellan tappfläcken och yttre tvärlinjen. ♀-exemplet torde även det, oaktat sin något mörkare blågrå färg, höra till *v. cana*.

Om denna arts utbredning i vårt land säger AURIVILLIUS: »Tämligen sällsynt, men utbredd inom områdets mellersta och norra delar; sydligast funnen i Västergötland och på Gotland, nordligast vid Luleå». Den finnes, enligt vad jag kan se, ej omnämnd för Småland, åtminstone saknas den i LAGERBERGS och VON PORATS 1911 och 1913 offentliggjorda förteckningar.

rivosa STRÖM. (*cucubali* FUESSL.). Endast ett individ, en ♀, anträffat, nämligen $^{15}/_6$ 11 vid Växjö. Å detta äro ring- och njurfläckarnas bakre och inre hörn brett (med ett avstånd ungefär = njurfläckens halva bredd) skilda från varandra, ehuru de enligt AURIVILLIUS, SPULER, SEITZ och KLÖCKER skola sammanstöta. (SPULER: »An — — — und den verbundenen Makeln von den nächsten Verwandten zu unterscheiden».)

Bombycia STPH.

viminalis F. Endast en ♀ anträffad $^2/_8$ 14.

Miana STPH.

strigilis CL. Allmän i juli 1914. Lika allmän som huvudformen om ej allännare var *v. latruncula* HB. Enligt SPULER har denna form först av ROESSLER, sedan av andra författare ansetts såsom egen art, och såsom sådan har den ock behandlats av A. KLÖCKER i «Danmarks Fauna» på grund särskilt av analklaffarnas enligt sistnämnde författares påstående från *strigilis*' avvikande byggnad. Genom sin i allmänhet mindre storlek, olika färg, yttre tvärlinjens rakare sträckning och det (åtminstone på av mig tillvaratagna 14 exemplar) kraftiga svarta strecket tvärs över mittfältet, vilket streck till sin inre hälft sammanflyter med tappfläckens undre kant, gör också *latruncula* otvivelaktigt intryck av att måhända vara en särskild art. Beträffande storleken kan nämnas, att mina 6 exemplar av huvudformen hava en medelvingbredd av 25,41 mm., under det motsvarande tal för 10 exemplar av var. är 23,45.

Diloba B.

caeruleocephala L. Endast ett exemplar, en ♂, anträffat $\frac{4}{10}$ 13.

Celaena STPH.

haworthi CURT. Två exemplar, bägge ♂♂, tagna i augusti 1914, höra till den enligt SPULER svartbruna *ab. erupta* GERM.

Hadena SCHRK.

porphyrea ESP. Tämligen allmän.

adusta ESP. Tämligen allmän. En $\frac{2}{7}$ 14 tagen ♀ med tydlig teckning och framvingarna nästan entonigt gråsvarta, helt obetydligt stötande i brunt, synes höra till *v. duplex* HW. (SEITZ: »eine dunkle aber einfarbige Form».)

furva HB. Tämligen sällsynt. Två ♀♀ tagna $\frac{12}{7}$ 12 i Notteryd och $\frac{24}{7}$ 14.

gemma TR. Sällsynt. Endast anträffad 1913, då två ♀♀ fångades $\frac{11}{9}$ och $\frac{27}{9}$.

monoglypha HUFN. Allmän. En $^{22}/_7$ 14 tagen ♂ har framvingarnas grundfärg överallt jämnt mörkbrun med tydliga ljusa tvärlinjer, gulvit delvis i fläckar upplöst våglinje med tydliga svarta pilfläckar, njur- och ringfläcken tydliga, obetydligt ljusare än grunden och alla ribbor svarta. Ett fint svart streck från roten och ett grövre dylikt från den otydliga tappfläckens spets till den yttre tvärlinjen. Exemplet torde på grund av sin entonigt mörka färg men det oaktat tydliga teckning få betraktas såsom en mellanform mellan *ab. intacta* PETERSEN och *ab. infuscata* BUCHM.-WHITE. Den sistnämnda formen skall enligt KLÖCKER vara »ensfarvet sortebrun med knap kändelig Tegning».

lateritia HUFN. Tämliken allmän.

rurea F. Allmän. En ♀ tagen $^{16}/_6$ 14, 42,5 mm. vingbredd (max. 39 mm. enligt »Nordens Fjärilar»), hör till *ab. putris* HB. Denna form »hat den ganzen Vflgl trüb graubraun übergossen, das Mittelfeld zwischen innerer und äusserer Linie von der Costa zum Ird dunkler braun; die weissen Schuppen des Irds deutlicher; einige Exemplare sind einförmiger dunkel und mit verloschener Zeichnung, während anderer heller braun sind und deutliche Zeichnung aufweisen». (A. SEITZ: »Die Grossschmetterlinge des palearktischen Faunengebietes».) *Ab. ochrea* TUTT, som genom sin gulaktiga grundfärg skiljer sig från huvudformen, är även allmän. Mindre ofta, ehuru ej sällsynt, förekommer *ab. alopecurus* ESP.

basilinea F. Rätt allmän.

gemina HB. med *ab. remissa* TR. var 1913 tämliken allmän. Även 1914 togos ett par exemplar.

secalis L. Allmän. Detsamma gäller *abb. secalina* HB. och *leucostigma* ESP. En ♀, tagen $^{21}/_7$ 14, 28,5 mm. vingbredd, helt och hållet svartbrun, ehuru med synliga svarta teckningar, måste hänföras till sistnämnda form, fastän njurfläcken ej har annan vit teckning än två för blotta ögat endast med svårighet synliga punkter i fläckens bakre, yttre hörn. I SEITZ' förut omnämnda verk säges också rörande *ab. leucostigma*: »bei dieser ist die Nierenmakel entweder gelblich oder lebhaft weisslich oder, wie oft bei britischen Stücken, dunkel, indem der Aussensaum nur 2—3 weisse Punkten trägt».

Ammoconia LD.

caecimacula F. Denna art, som jag ej förut anträffat, var i september 1914 tämligen allmän i Växjö omgivningar.

Polia L.

chi L. Synes vara rätt sällsynt i Växjötrakten. Jag har endast anträffat 3 exemplar den $^{27}/_8$ 11 vid Gårdsby, vilka alla sutto på en gammal gärdesgård, varjämte jag fått ett exemplar framkläckt ur en i Notteryd 1912 funnen puppa.

Dasypolia GN.

templi THNBG. Sällsynt. Endast en gång anträffad nämligen $^{18}/_4$ 14, då en ♀ togs i Bäckaslöf vid Växjö.

Miselia STPH.

oxyacanthae L. Tagen i fyra exemplar på lockbete 1914. Tämligen sällsynt.

Dichonia HB.

aprilina L. Tämligen sällsynt. Sex exemplar tagna 1914.

Dryobota LD.

protea BKH. Allmän i september 1914. Förut ej anträffad.

Dipterygia STPH.

scabriuscula L. Allmän 1914 i senare delen av juni och början av juli. Ett exemplar taget $^{17}/_8$ 14, förut om åren ej anträffad. Alla mina exemplar hava framvingarna innanför yttre tvärinjen djupt svarta.

Chloantha B.

polyodon CL. Sällsynt. Endast en ♂ anträffad $^{19}/_6$ 13.

Trachea HB.

atriplicis L. Rätt allmän 1914. En $^{2}/_7$ 14 tagen ♂ har en vingbredd av 37 mm. Minimum enligt »Nordens Fjärilar» 40 mm. Förut om åren ej anträffad.

Euplexia STPH.

lucipara L. 5 exemplar, alla ♀♀ tagna 1914. Eljest ej anträffad.

Naenia STPH.

typica L. Tämligen allmän. En $\frac{5}{7}$ 13 tagen ♂ har en egendomlig form på ring- och njurfläckarna. Från mitten av den förras inkant utgår en skarp vitkantad spets, som når fram till inre tvärlinjen, och njurfläckens övre del är genom en utefter främre diskribban liggande, spetsig, skarpkantad inätgående vinkel utvidgad, så att fläcken därigenom kommer att något likna en bila med eggen utefter främre diskribban.

Jaspidea B.

celsia L. Av denna art anträffade jag 1913 1 ♂ och 3 ♀♀, och 1914 insamlade jag 6 ♂♂ och 2 ♀♀. Sistnämnda år var fjäriln under september månad mycket allmän i Växjö närmaste omgivningar. Å alla exemplar utom 2 ♂♂ finnes i innersta delen av fältet 4 å framvingarna en liten fläck av mittbandets färg, vilken fläck å 3 exemplar är genom en smal kroklinje förbunden med den å mittbandets utsida befintliga tanden. Denna fläck saknas å avbildningen hos SPULER och finnes ej heller omnämnd i »Nordens Fjärilar». Beträffande artens utbredning må nämnas, att densamma synes saknas i såväl Danmark som Finland, ehuru den ej torde vara någon så stor sällsynthet i Skandinaviska halvöns södra delar. Den är en utpräglat ostlig art.

Helotropha LD.

leucostigma HB. Sällsynt. En ♂ $\frac{17}{8}$ 14 och 2 ♀♀ $\frac{24}{7}$ och $\frac{2}{8}$ 14. Eljest ej anträffad. ♂-exemplaret hör till *ab. albipuncta* TUTT. med vit njurfläck.

Hydroecia GN.

nictitans BKH. med *ab. erythrostigma* HW. Allmän.
micacea ESP. Endast 2 ♂♂ anträffade $\frac{8}{9}$ 13 och $\frac{30}{7}$ 14.

Nonagria O.

typhae THNBG. Å Bramstorps mosse cirka en mil söder om Växjö anträffades våren 1914 i föregående års *typha*-stänglar en mängd puppskal, varav framgick, att fjäriln varit allmän 1913. I slutet av juli 1914, då jag åter besökte plat-

sen, funnos puppor i mängd och även en och annan larv. En del puppor medtogos och kläcktes mellan $\frac{31}{7}$ och $\frac{17}{8}$. Den preparerade fjäriln har stor benägenhet att bliva oljig.

Tapinostola LD.

fulva HB. Sällsynt. En ♂ $\frac{17}{9}$ 13.

Leucania HB.

impura HB. Allmän.

pallens L. Allmän. Andra generationen flög rätt allmänt i september 1914.

obsoleta HB. Endast en gång anträffad, nämligen $\frac{24}{7}$ 14, då en ♂ togs vid Bäckaslöf.

comma L. Allmän.

conigera F. Allmän.

Grammesia STPH.

trigrammica HFN. Ej sällsynt 1914. Förut ej anträffad.

Caradrina O.

quadripunctata F. Synes här liksom i Danmark och Tyskland vissa år uppträda i två generationer. Åtminstone har jag anträffat den om hösten både 1911 och 1914. Så togs en ♂ $\frac{21}{8}$ 11 och 2 ♀♀ $\frac{24}{9}$ och $\frac{1}{10}$ 14. Vanligast är arten i juni.

menetriesi KRETSCHMAR. Ej sällsynt i mitten av juli 1913 och 1914, då den flitigt besökte blommorna på *Epilobium angustifolium*. Jag har tillvaratagit 2 ♂♂ och 5 ♀♀.

morpheus HFN. Ej sällsynt.

alsines BRAHM. Sällsyntare än *morpheus*.

taraxaci HB. Ej sällsynt.

Petilampa AURIV.

arcuosa Hw. Tämligen sällsynt. Tagen varje år i juli månad, dock endast ♂♂. Ett exemplar har en vingbredd av endast 21 mm.

Rusina B.

umbratica GOEZE. Tämligen allmän. I »Nordens Fjärilar» anges vingarnas spännvidd till 28—33 mm., men $\frac{24}{6}$

12 tog jag i Notteryd 4 ♂♂, som hava en vingbredd av 35, 35.5, 36 och 38 mm.

Amphipyra O.

tragopogonis L. Allmän. Arten växlar mycket i storlek. Jag har en ♂ med 29 mm. och en ♀ med 39 mm. vingbredd.

Taeniocampa Gn.

gothica L. Mycket allmän. Av de olika former, jag tagit, kan jag med bestämdhet endast angiva *ab. pallida* TUTT. och *ab. gothicina* Hs. Till sistnämnda form räknar jag ett dvärgexemplar, en $\frac{23}{4}$ 12 tagen ♂, som har ringfläckens gränsfläck tämligen mörkt brun och ej har större vingbredd än 26 mm. En ♀ mäter 38 mm. Detta exemplar är egendomligt *dels* därigenom att ring- och njurfläckarna äro ovanligt stora, vilket gör, att ringfläckens gränsfläck framträder såsom en smal, tämligen jämn båglinje mellan ring- och njurfläcken och under den förra, *dels och* därigenom, att gränsfläcken mellan ringfläcken och inre tvärlinjen är genom en från ringfläcken utgående, tvärlinjen med spetsen berörande skarp tand delad i två delar. En annan ♀ är monstruös i sådant avseende, att vänstra framvingens ringfläck i sin yttre rand helt och hållet sammanflyter med njurfläckens vita innerkant, varjämte ett svart streck i själva bakkanten av vingen sammanbinder den inre med den yttre tvärlinjen.

pulverulenta ESP. Sällsynt. Endast 4 exemplar, alla ♀♀, tillvaratagna.

populi STRÖM. Sällsynt. 2 ♂♂ $\frac{19}{4}$ 12 och $\frac{9}{4}$ 13. Arten uppgives i »Nordens Fjärilar» såsom i vårt land endast funnen i Skåne och Västmanland.

stabilis VIEW. Ej sällsynt 1913 och 1914. Enligt den litteratur, som för närvarande står mig till buds, är arten förut i Sverige endast funnen i Skåne. Av mina exemplar höra 2 ♂♂ och 1 ♀ till den rödgrå huvudformen. 3 ♀♀ höra närmast till den ljusst gulgrå *ab. pallida* TUTT., och en ♀ med nästan inga andra teckningar än ring- och njurfläckarna, den otydliga tappfläcken och den tydliga, inåt knappt mörkskuggade våglinjen torde höra till den ljusst brunröda *ab. rufa* TUTT. En ♀ är en övergångsform från typformen till

ab. pallida. Ett av *pallida*-exemplaren saknar helt och hållet mörk skuggning innanför våglinjen.

incerta HUFN. Allmän. En $^{19}/_4$ 14 tagen ♀ hör till *ab. fuscata* HW. En mycket vacker, $^{21}/_4$ 14 i Hov vid Växjö tagen ♀ avviker betydligt från de andra exemplaren. Den har framvingarnas grundfärg askgrå, här och där uppblandad med brunrött och med svart vattring, rottvärmlinjen, inre och yttre tvärlinjerna skarpt framträdande, mörkbruna, den sistnämnda med tändernas spetsar svarta, mittskuggan mörkbrun, fullständig, ring- och njurfläckarna tydliga, den ljusa våglinjen sammanhängande, tydlig, kantfältet mörkgrått, mörkare än grundfärgen, fransarna brunröda. Bakvingarna äro över hela ytan brunsvarta med vitaktiga, utåt något mörkare fransar. Huvud, halskrage, torax och vinglock rödgrå. En annan betydligt avflugen $^{25}/_4$ 13 tagen ♀ har å våglinjens insida en rad från varandra tydligt åtskilda, svarta fläckar, som äro störst i fälten 4 och 5. Exemplaret i fråga är grått och skulle lätt kunna förväxlas med *populi*, om ej antennernas beskaffenhet uteslöte ett misstag.

opima HB. Mycket allmän. Bland avvikande former må antecknas 2 ♂♂ av *ab. brunnea* TUTT., entonigt mörkbruna med ljus ring kring fläckarna och tydlig våglinje, samt en ♀, ljusgrå, med endast antydning till mittskugga, fläckarna nästan omärkliga, men våglinjen tydlig (*v. grisea* TUTT.?).

Panolis Hb.

griseovariegata GOEZE. med *ab. grisea* TUTT. Allmän. Särskilt förekom arten talrikt år 1912.

Calymnia Hb.

trapezina L. Sällsynt. En ♂ kläckt $^8/_7$ 11 ur en funnen puppa och en ♂, fångad $^{30}/_6$ 14, tillhöra huvudformen. En $^{24}/_7$ 14 tagen ♀ torde på grund av sin ockragula, med rött starkt uppblandade färg närmast böra hänföras till *ab. ochrea* TUTT.

Cosmia O.

paleacea ESP. Sällsynt. Endast en gång anträffad, nämligen $^{22}/_7$ 14, då en ♀ togs i Bäckaslöf.

Dyschorista Ld.

suspecta Hb. Arten, som förut ej anträffats och som i »Nordens Fjärilar» uppgives såsom sällsynt i nordens södra och mellersta delar, var i juli 1914 allmän i Växjötrakten och uppträdde då ofta även såsom *ab. iners* Tr., av vilken form jag tillvaratog 2 ♂♂ och 2 ♀♀.

fissipuncta Hw. Ej sällsynt i juli 1914. 3 ♂♂ och 1 ♀ tillvaratagna.

Orthosia O.

lota Cl. Såväl huvudformen som den rödgrå *ab. rufa* Tutt voro allmänna 1914, 2 ♀♀ tagna jämväl 1913. 2 exemplar, bägge ♀♀, hålla ej mera än resp. 28 och 29 mm. mellan vingspetsarna.

macilenta Hb. Denna sällsynta art, som enligt »Nordens Fjärilar» anträffats i Sverige endast vid Kristianstad, var i trakten av Växjö ej särdeles sällsynt 1914. Jag tog då på »Köder» 3 ♂♂ och 2 ♀♀, av vilka 1 ♂ och 1 ♀ tillhöra *ab. nigrodentata* Fuchs. med skarpt tandade, tydliga tvärlinjer.

circellaris Hufn. Rätt allmän 1914. 1 ♀ tagen även 1913. I »Nordens Fjärilar» finnes storleken på *circellaris* angiven till 30—38 mm., under det *lota* uppgives till 30—44 mm. Mina 6 exemplar av den förra arten mäta dock i medeltal 35,75 mm., under det 9 exemplar av *lota* endast hava en medelstorlek av 31,77 mm. Mitt största exemplar av *circellaris* håller 39 och av *lota* 34,5 mm. Klöcker uppgiver även i »Danmarks Fauna» framvingens längd hos *circellaris* till 1,5—1,8 cm. och hos *lota* till 1,4—1,7 cm.

helvola L. Mycket allmän. Den uppträder här såsom troligen överallt i flere olika former, varav jag endast vill framhålla en $\frac{5}{9}$ tagen ♀, som har framvingarnas grundfärg entonigt ljus brunröd med dragning åt rosa, mittskuggan tydlig, mörkare brunröd, fläckarna otydligt framträdande, något gråaktiga, tvärbandet utanför yttre tvärlinjen knappt mörkare än grundfärgen, hela bakkroppen ovan nästan rosenröd och bakvingarna med mycket breda, rödgula fram- och utkanter.

litura L. Allmän 1914. Jag har dock insamlat endast

4 ♀♀, vilka alla hava framvingarnas inre hälft tydligt ljusare än den yttre.

Xanthia TR.

citrago L. Sällsynt. Det enda anträffade exemplaret, en ♀ ²⁷/₉ 14, närmar sig *ab. subflava* EV., i det att rot- och yttre mellanfältet äro tydligt mörkare än vingens grundfärg i övrigt.

aurago F. Sällsynt. Endast en gång anträffad, nämligen ⁶/₁₀ 13, då en ♂ togs å ett plank inne i Växjö.

lutea STRÖM. Tämligen allmän 1913 och 1914.

fulvago L. Mycket allmän. *Ab. flavescens* ESP. var ej sällsynt 1914 i Växjö omgivningar.

Orrhodia HB.

vaccinii L. Mycket allmän såväl höst som vår. Av denna art förekomma ju en mängd olika former, som synas vanskliga att skilja från varandra, då mellanformer i alla grader finnas. En från övriga former väl skild grupp synes dock *spadicea*-gruppen med de tjocka, svarta tvärlinjerna vara, ehuru även den inom sig innefattar former med olika grundfärg och teckning i övrigt. Utan tillgång till vederbörande auctors typexemplar eller åtminstone till förut säkert bestämt jämförelsematerial anser jag det snart sagt omöjligt att med bestämdhet angiva, till vilken av de många namngivna avarterna ett visst exemplar hör.

Scopelosoma CURT.

satellitia L. Allmän. LINNÉ's typform med brunaktigt mörkgrå framvingar, av vilken form jag hösten 1914 tog 4 individ, är utan tvivel ej så allmän som *ab. brunnea* LAMPA med rödbrun grundfärg. Av huvudformen hava en ♂ och en ♀ vit njurfläck (= *ab. albo-satellitia* TUTT.) och 2 ♂♂ gul (= *rufo-satellitia* TUTT.).

Xylina O.

furcifera HUFN. Tämligen allmän.

lambda F. Sällsynt. 2 ♀♀ ²⁶/₄ 12 och ²⁹/₄ 13 på blommande sälg.

Calocampa SIPH.

vetusta HB. Allmän.

exoleta L. Sällsynt. En på björk lagd äggsamling tillvaratogs i april 1914, och av de framkläckta larverna uppföddes i glasburk en, vilken den 31 maj kröp ned i jorden, där den invid glaset tillredde sin puppkammare, i vars vägg en mot glaset vänd öppning möjliggjorde observation av larven. Föropplingen ägde ej rum förr än den 21 juli, var-efter fjäriln, en ♀, framkom den 3 september. Burken förvarades hela sommaren i skuggan i boningsrum. En ♂ togs på »Köder» $27/9$ 14.

solidaginis HB. Tämligen sällsynt. 3 ♀♀ $20/9$ 13 och 1 ♂ $7/8$ 14. Av ♀-exemplaren höra möjligen två på grund av de svarta rot- och mittfälten till *ab. suffusa* TUTT.

Cucullia SCHRANK.

umbratica L. Torde vara tämligen sällsynt. En ♂ och en ♀ togos resp. $26/6$ och $23/6$ 11 å blommande jasmin, varjämte 2 ♀♀ tagits $13/6$ 14 å Helgö.

lucifuga HB. Av denna mycket sällsynta art, som enligt »Nordens Fjärilar» endast en gång och då såsom larv tagits i vårt land, nämligen av AURIVILLIUS i Hälsingland, har jag erhållit 3 ♂♂, av vilka en togs $7/6$ 11 å jasmin och en annan $18/6$ 13. Det tredje exemplaret har erhållits från en i Notte-ryd $1/8$ 12 tagen, i fångenskap uppfödd larv. Fjäriln kläcktes $7/4$ 13. Alla exemplaren äro mindre än mina exemplar av *umbratica*. De hålla 44,5, 45 och 46 mm. mellan vingspetsarna. Puppen, som är ljusbrun, med cirka 2,5 mm. lång, plattad, något skedlikt utvidgad, 0,5 å 0,75 mm. bred mörkare analspets, vilar i en fast, med tjocka väggar försedd, av jord och fina växtrötter sammanspunnen kokong, vars spinntrådar förfärdigade insida är glatt. Den är av betydande storlek med en längd av 30 mm. och en bredd (tjocklek) av ungefär 19 mm.

Arten är svår att skilja från den föregående, men då samtliga exemplaren lyckligtvis äro ♂♂, vilkas sidoklaffar äro tydliga, och ett av dem dessutom är uppfött från det karakteristiska larvstadiet, måste bestämningen anses säker. Bak-

vingarna äro även mörkare än å det ♂-exemplar av *umbra-tica*, som jag tagit.

Beträffande denna arts förekomst i angränsande länder finnes i »Nordens Fjärilar» anmärkt, att den »endast är iakt-tagen i Norge vid Kristiania (larven) och fjäriln (JÄGERSKIÖLD)», varjämte KLÖCKER i »Danmarks Fauna» säger, att den »skal være funden ved Ribe i Jyll.». Dess flygtid angives i sist-nämnda verk tydligen oriktigt till aug.—sept.

Anarta TR.

myrtilli L. En avflugen ♀ tagen $^{29}/_7$ 14 i Bramstorp.

cordigera THNBG. En ♂, tagen i Notteryd $^{10}/_5$ 12, skiljer sig från exemplar, fångade i Norrbotten, därigenom att bakvingarnas svarta utkant är bredare och den gula fläc-ken å framvingarnas undersida betydligt mindre. Påpekas bör dock, att mina ex. från Norrbotten äro ♀♀. Arten är här sällsynt.

Prothymia HB.

viridaria CL. Tämmligen sällsynt. Jag har 2 ♂♂, tagna i Notteryd $^9/_6$ och $^4/_7$ 12, bägge med brunrå grundfärg och otydligt, mörkt, ej rött tvärband å framvingarna, således hö-rande till *ab. fusca* TUTT.

Scoliopteryx GERM.

libatrix L. Allmän. Om denna art finnes i »Nordens Fjärilar» angivet, att den flyger i aug.—sept. SPULER säger endast, att fjäriln övervintrar, och i »Danmarks Fauna» finnes flygtiden förlagd till »Augusti—Oktober og igen om Foraaret på Pilerakler». Jag har emellertid tagit arten, för-utom under höst- och vårmånaderna, jämväl $^{22}/_6$ i Växjö och $^{30}/_7$ i Skruf. Därjämte tog jag $^{11}/_7$ 13 i ett sammanspunnet hallonblad en puppa, som blev imago $^{16}/_7$. En $^{10}/_7$ 13 å asp tagen larv blev imago $^{27}/_7$, och två andra $^{11}/_7$ 13 tagna larver blevo fjärilar i början av augusti. En mycket vacker, ej det minsta avflugen ♂ togs $^{30}/_4$ 13 å blommande sälg. Ehuru det exemplar, som togs $^{22}/_6$, är betydligt avflugit, har man svårt att tänka sig, att det skall hava övervintrat, och även förefaller det mindre sannolikt, att exemplar, kläckta i senare hälften av juli, skola övervintra.

(Forts.)